

Article 5

Infraccions i règim sancionador

Les infraccions establertes en la present Llei es tipifiquen com a lleus, greus i molt greus.

1. Són infraccions lleus i es sancionen amb multa de 30 € fins a 500 €:

a) Fumar en espais on està prohibit fer-ho.

2. Són infraccions greus i es sancionen amb multa de 500 € fins a 3.000 €:

a) Habilitar sales per a fumadors que no compleixen els requisits establerts reglamentàriament.

b) No fer un ús i manteniment adequats de les sales per a fumadors.

c) No senyalitzar correctament els espais on està prohibit fumar.

d) No senyalitzar correctament les sales per a fumadors.

e) Tolerar la presència de tabac encès en espais on està prohibit fumar, per part del titular, l'encarregat o el responsable de l'espai.

f) Prestar qualsevol servei en les sales per a fumadors.

3. Són infraccions molt greus i es sancionen amb multa de 3.000 € fins a 10.000 €:

a) Deixar fumar deliberadament en espais on està prohibit fumar, per part del titular, l'encarregat o el responsable de l'espai.

b) Tolerar la presència de menors de 18 anys en les sales per a fumadors, per part del titular, l'encarregat o el responsable de l'espai.

La quantia de la sanció establerta per a cadascuna de les infraccions anteriors es fixa atenent al risc per a la salut, la intencionalitat, la gravetat de l'alteració sanitària i social produïda, la generalització de la infracció i la reincidència.

Article 6

Prescripció

1. Les infraccions lleus prescriuen en el termini de sis mesos, les greus en el de dos anys i les molt greus en el de quatre anys, a comptar de la data en què cessa l'acció o omissió punible. El termini de prescripció queda interromput amb

la incoació de l'expedient sancionador corresponent.

2. Les sancions prescriuen al cap de tres anys. El termini de prescripció es computa a comptar de la data en què les sancions han esdevingut fermes.

Article 7

Òrgans de Control

Les sancions són imposades a la persona física o jurídica que hagi comès la infracció pel ministeri encarregat de la salut, prèvia instrucció d'un expedient administratiu sancionador que tramita el servei competent en matèria de vigilància de la salut, sense perjudici que la denúncia que dóna lloc a l'obertura de l'expedient sigui interposada per qualsevol altre servei d'inspecció de l'Administració pública o bé a iniciativa privada. En aquest darrer cas, la persona resta obligada a identificar-se.

Tots els serveis d'inspecció de l'Administració pública estan obligats a denunciar qualsevol infracció que observin a la present Llei prop del servei competent en matèria de vigilància de la salut així com col·laborar amb aquest servei en tot allò que se'ls pugui requerir, en especial durant la instrucció dels expedients administratius sancionadors.

Disposició final primera

El Govern ha de publicar els reglaments necessaris per a l'aplicació de la present Llei en el termini màxim de tres mesos des de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Disposició final segona

Aquesta Llei entra en vigor als quinze dies de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, llevat de la prohibició de fumar en els establiments privats i en les zones de treball privades, que entra en vigor al cap de 6 mesos de la data de publicació de la present Llei.

Casa de la Vall, 17 de maig del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Sindic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei 8/2012,**del 17 de maig, de modificació de la Llei general de l'allotjament turístic del 30 de juny del 1998**

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 17 de maig del 2012 ha aprovat la següent:

Exposició de motius

La Llei general de l'allotjament turístic, que va aprovar el Consell General el dia 30 de juny del 1998, tenia per objecte definir què s'entén per allotjament turístic, establir un marc tipològic bàsic per desenvolupar-lo posteriorment mitjançant disposicions reglamentàries que defineixin les diferents categories, els sistemes d'estàndard i els nivells de qualitat, i també els segells d'especialitat o diferenciació, i al mateix temps preveure un marc normatiu per a la tipificació d'infraccions i sancions.

Aquesta Llei i els reglaments que la van desenvolupar van incidir en la millora i en l'adaptació dels allotjaments turístics als estàndards internacionals.

Tal com reconeix l'exposició de motius, els eixos essencials de la Llei eren adaptar-se a les grans tendències dels mercats, millorar la informació de l'oferta d'allotjament per donar resposta a una segmentació més gran dels mercats turístics, potenciar el progrés tecnològic, i implantar estratègies de qualitat per harmonitzar les actuacions del sector privat i del sector públic.

Al llarg d'aquests darrers tretze anys, l'aplicació d'aquesta Llei general de l'allotjament turístic ha permès assolir de manera satisfactòria els objectius que el legislador s'havia fixat inicialment.

Paral·lelament, en el decurs dels darrers anys hi ha hagut canvis significatius en l'àmbit dels allotjaments turístics que fan necessària una adaptació de la Llei a la situació actual.

Els mercats turístics internacionals han sofert grans canvis en el darrer decenni, la qual cosa ha motivat l'aparició i el desenvolupament de nous tipus d'allotjaments que la Llei general de

l'allotjament turístic del 30 de juny del 1998 no preveu.

La gran riquesa del nostre patrimoni natural i cultural, i l'adaptació necessària de l'oferta d'allotjaments turístics d'Andorra a l'evolució de la demanda turística, basada en més especialització i adaptació a nous segments de mercats, ens orienta a crear la tipologia d'allotjaments rurals, més arrelada al territori, i que segueix les tendències que s'han desenvolupat amb gran èxit en els països del nostre entorn.

Coneixedors de les limitacions de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, aprovada el 29 de desembre del 2000 i modificada per la Llei 7/2003 del 23 de maig, la Llei 8/2006 del 21 de juny i la Llei 6/2011 del 28 de juliol respecte de les construccions i les rehabilitacions d'edificis d'ús agrícola en el sòl urbanitzable que no hagi obtingut la qualificació d'urbà, s'ha afegit a la present Llei la disposició final primera que modifica l'apartat 2 de l'article 30 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, per tal de facilitar la construcció d'edificis destinats a allotjaments turístics del tipus borda rural.

Així mateix, i pel que fa a la definició de les estratègies en l'àmbit del turisme i de l'elaboració dels plans d'accions corresponents, és obligatori disposar d'un bon coneixement de l'evolució del sector turístic. Per aquest motiu, s'ha considerat necessari aprofitar el desenvolupament de les noves tecnologies per articular un sistema de recollida i tractament de les dades.

Amb la modificació de la Llei general de l'allotjament turístic del 30 de juny del 1998 i una vegada exhaurit el termini d'un any establert a la disposició transitòria única, per tal de facilitar l'adequació dels sistemes de tractament de dades dels allotjaments turístics al model oficial, queda derogat el Decret dels veguers del 23 de juny del 1965, les disposicions del qual s'actualitzen per millorar el contingut, la forma i el procediment que han de regir la transmissió de les dades dels usuaris turístics entre els establiments d'allotjament turístic i el ministeri responsable d'interior. Per tal de regular aquest procediment es crea el Registre d'Ocupació i s'estableixen els

procediments inspectors i sancionadors oportuns que garanteixin el compliment de la normativa vigent, als quals també estan sotmeses les empreses incloses en el Registre d'Empreses d'Explotació d'Apartaments Moblats per a Vacances i d'Apartaments Moblats per a Vacances regulat per la Llei 26/2008, del 20 de novembre, de regulació dels apartaments moblats per a vacances i de les empreses que els exploten.

S'estableix així el procediment per a l'explotació estadística i de seguretat nacional del Registre d'Ocupació dels allotjaments turístics, de manera que es manté tota la protecció de les dades personals que exigeix la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals i es garanteix la confidencialitat dels clients, dels allotjaments turístics i de l'explotació estadística.

La necessitat de disposar de dades estadístiques fiables que permetin planificar estratègies en l'àmbit del turisme a mitjà i llarg termini ha motivat que s'introdueixi en aquesta Llei tot un apartat relatiu a l'elaboració d'estadístiques que tinguin com a base de treball les variables numèriques facilitades pels allotjaments turístics.

En conclusió, aquesta Llei de modificació de la Llei general de l'allotjament turístic té per objecte definir, en primer lloc, què s'entén per allotjament turístic rural, establint un marc tipològic bàsic que permeti el seu desenvolupament mitjançant les disposicions reglamentàries que defineixin les diferents categories, els sistemes d'estàndard, els nivells de qualitat, i també els segells d'especialitat o de diferenciació. En segon lloc aquesta Llei té per objecte crear el nou Registre d'Ocupació, establint també un marc tipològic bàsic que permeti desenvolupar-lo posteriorment mitjançant disposicions reglamentàries que en defineixin la forma i el model i el procediment per elaborar les estadístiques corresponents. Així mateix té per objecte la tipificació d'infraccions i l'establiment de les sancions corresponents.

A aquests efectes es modifica l'article 10, s'addiciona el capítol tercer bis, format pels articles 13 bis i 13 ter, relatiu a les obligacions dels allotjaments turístics; s'addiciona el capítol quart bis, format per l'article 14 bis, relatiu a l'elaboració

d'estadístiques; es modifica la denominació del capítol cinquè, i s'addiciona l'article 17 bis, sobre el procediment inspector i sancionador per a determinades infraccions; i es modifica l'article 20, l'article 21 i l'article 22, relatiu a les faltes lleus, greus i molt greus.

Article 1

Modificació de l'article 10

Es modifica l'article 10, el qual queda redactat de la forma següent:

"Article 10

1. Són establiments complementaris d'allotjament turístic els allotjaments constituïts en una unitat empresarial d'explotació, de titularitat pública, privada o mixta, dedicats a prestar, amb altres serveis de caràcter complementari o sense, allotjament a les persones en estances del tipus habitacions, apartaments, cases o bordes i sota règim de funcionament que pot incloure els serveis de neteja de totes les seves unitats i dependències. Aquests establiments s'inscriuen en un dels quatre grups següents:

- Allotjaments rurals
- Albergs
- Cases de colònies
- Refugis de muntanya

2. Són allotjaments rurals els allotjaments turístics destinats a donar servei d'allotjament mitjançant preu, en part o en la totalitat d'un edifici, oferint habitacions o apartaments i altres serveis complementaris que es determinin reglamentàriament.

Els allotjaments rurals poden ser de dos tipus:

- Casa rural (edifici situat dins d'un nucli de població)
- Borda rural (situada fora del nucli de població, aïllada dins un entorn natural i/o situada en una explotació agrícola i/o ramadera).

3. Són albergs, cases de colònies i refugis de muntanya els allotjaments turístics destinats a donar allotjament temporal, mitjançant preu, en habitacions individuals o col·lectives, amb llits o lliteres, amb bany o sense, i amb la possibilitat de fer-hi alguna activitat relacionada amb l'entorn. Poden oferir serveis de menjador i cuina. El recinte on estan ubicats aquests allotjaments pot

tenir instal·lacions esportives i/o serveis socioculturals i altres serveis que es determinin reglamentàriament.

4. Els establiments complementaris d'allotjament turístic es classifiquen en dues o més categories, les quals es poden subdividir en àrees d'avaluació que s'han de definir reglamentàriament.

També es considera la capacitat receptiva dels establiments, així com les circumstàncies, els llocs en què estiguin instal·lats, les condicions, l'equipament i les zones de lleure.”

Article 2

Addició del capítol tercer bis

S'afegeix el capítol tercer bis, compost dels articles 13 bis i 13 ter amb la denominació i el contingut següents:

“Capítol tercer bis. De les obligacions dels allotjaments turístics

Article 13 bis.

Obligacions dels allotjaments turístics

1. Els allotjaments turístics estan obligats a tenir un registre d'ocupació de tots els seus usuaris. Els establiments són responsables del tractament i de la gestió de les dades que obtinguin, d'acord amb el que estableix la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals.

2. La forma i el model del Registre d'Ocupació han de ser els oficials, segons el que s'estableixi per via reglamentària.

3. Els establiments d'allotjament turístic han d'inscriure en el Registre d'Ocupació els punts essencials següents:

a) Data (dia, mes i any) i hora del registre d'entrada i data (dia, mes i any) i hora del registre de sortida de tots els usuaris.

b) Nom, cognoms, nacionalitat, data i lloc de naixement, domicili (o residència) habitual, i número i tipus de document d'identitat de cada usuari.

c) S'hi ha d'adjuntar una fotocòpia del document d'identitat de tots els usuaris, en el qual ha de constar la seva fotografia. La còpia del document d'identitat també es pot guardar en format digital.

d) El número d'unitat d'allotjament que ocupen.

4. Els establiments han de trametre, per una via telemàtica que garanteixi les màximes condicions de seguretat, en la freqüència que s'estableixi per via reglamentària, al Servei de Policia, mitjançant el sistema acordat a aquest efecte, les dades personals a les quals es refereix aquest article. El ministeri encarregat d'interior és el responsable de la gestió de les dades obtingudes a aquest efecte.

Article 13 ter.

Gestió del Registre d'Ocupació

1. D'acord amb el que estableix l'apartat tercer de l'article anterior, tot client o usuari d'allotjament turístic ha de facilitar el seu document d'identitat al gerent, empresari o treballador que tingui com a tasca registrar usuaris en el Registre d'Ocupació corresponent.

2. La negativa a facilitar el document d'identitat a què es refereix l'apartat anterior s'ha de notificar al Servei de Policia en un termini màxim de 24 hores. La notificació esmentada es pot efectuar de manera verbal.

3. El Servei de Policia pot exigir en qualsevol moment i sense preavís la comprovació de la fiabilitat de les dades contingudes al Registre d'Ocupació.

4. Els allotjaments turístics estan obligats a actualitzar diàriament el Registre d'Ocupació.

5. Els allotjaments turístics estan obligats a guardar la fotocòpia del document d'identitat, en suport paper o digital, de tots els usuaris de la unitat d'allotjament, durant el termini que es determini reglamentàriament.”

Article 3

Addició del capítol quart bis

S'afegeix el capítol quart bis, compost de l'article 14 bis amb la denominació i el contingut següents:

“Capítol IV bis. De l'elaboració d'estadístiques

Article 14 bis.

Elaboració d'estadístiques

El departament encarregat de l'elaboració d'estadístiques pot tenir accés a dades que respectin l'anonimat provinents

del ministeri encarregat d'interior en relació amb el Registre d'Ocupació dels allotjaments turístics que puguin tenir transcendència com a font d'estadístiques, en el marc establert a la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals.”

Article 4

Modificació de la denominació del capítol cinquè

Es modifica la denominació del capítol cinquè, que passa a ser la següent:

“Capítol cinquè. Del procediment inspector i sancionador”

Article 5

Addició de l'article 17 bis

S'afegeix l'article 17 bis al capítol cinquè, del procediment sancionador, que queda redactat com segueix:

“Article 17 bis.

Del procediment inspector i sancionador per a determinades infraccions

S'estableixen les normes especials d'aplicació següents en relació amb les infraccions previstes als articles 20 a) i b), 21 f) i g), i 22 e) i f), relatives al Registre d'Ocupació regulat als articles 13 bis i 13 ter, sense perjudici de les normes establertes amb caràcter general als capítols cinquè, sisè, setè i vuitè, que els són igualment aplicables:

1. La potestat inspectora correspon al Servei de Policia pel que fa a les infraccions assenyalades en l'apartat anterior.

2. La potestat sancionadora d'aquestes infraccions correspon al ministeri encarregat d'interior.

3. Quan el Servei de Policia constati una infracció, n'ha de donar coneixement al ministeri responsable d'interior segons el procediment que correspongui, sense perjudici que se'n doni compte al ministeri responsable de turisme.

4. El ministeri responsable d'interior ha d'informar el ministeri responsable de turisme del contingut i la forma de la resolució recaiguda en el marc de l'expedient sancionador tramitat a aquest efecte.”

Article 6**Modificació de l'article 20**

Es modifica l'article 20, el qual queda redactat de la forma següent:

“Article 20

Es consideren infraccions lleus:

- a) L'omissió d'alguns dels punts essencials, establerts a l'apartat 3 de l'article 13 bis, en la inscripció al Registre d'Ocupació.
- b) La notificació extemporània al Servei de Policia de la negativa d'un o més usuaris a facilitar els seus documents d'identitat en els termes establerts a l'apartat 2 de l'article 13 ter.
- c) La inexistència de distintius obligatoris i l'exhibició de distintius que no compleixin els requisits establerts.
- d) Les inobservances de les disposicions contingudes en aquesta Llei i en la normativa que la desenvolupi que no tinguin transcendència directa de caràcter econòmic ni perjudici greu per als usuaris, sempre que no estiguin tipificades com a faltes greus o molt greus.”

Article 7**Modificació de l'article 21**

S'afegeixen dos nous apartats a l'article 21, Infraccions greus, amb el contingut següent:

- “f) El fet de no actualitzar diàriament i en els termes legalment previstos el Registre d'Ocupació establert a l'article 13 bis.
- g) La manca de notificació al Servei de Policia de la negativa dels usuaris a facilitar el seu document d'identitat, d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 13 ter.”

Article 8**Modificació de l'article 22**

S'afegeixen dos nous apartats a l'article 22, Infraccions molt greus, amb el contingut següent:

- “e) El fet de no tenir el Registre d'Ocupació a què fa referència l'article 13 bis d'aquesta Llei.
- f) La negativa, sense causa justificada, a exhibir i posar a disposició del Servei de Policia el Registre d'Ocupació, d'acord amb el que estableix l'article

13 ter, sense perjudici de la responsabilitat d'altres àmbits jurídics derivada d'aquests fets.”

Disposició transitòria única

Els establiments d'allotjament turístic disposen d'un termini d'un any, a comptar de la data d'entrada en vigor del reglament que reguli la forma i el model del Registre d'Ocupació oficial, per adequar els seus sistemes de tractament de dades al model oficial que s'estableixi per via reglamentària i assegurar-ne la tramesa correcta, d'acord amb el que preveu el capítol tercer bis.

No obstant això, durant aquest període els establiments que no s'hi hagin adequat estan igualment obligats a portar un llibre de registre que garanteixi el compliment de les obligacions de la present Llei, de conformitat amb el que estableix el Decret dels veguers del 23 de juny del 1965.

Disposició derogatòria primera

Quan s'hagi exhaurit el termini d'un any establert a la disposició transitòria única, i una vegada aprovats la forma i el model del Registre d'Ocupació oficial, quedarà derogat el Decret dels veguers del 23 de juny del 1965.

Disposició derogatòria segona

Amb l'entrada en vigor d'aquesta norma queden derogades totes les altres normes de rang igual o inferior a aquesta Llei en tot el que la contradiguin.

Disposicions finals**Disposició final primera**

Modificació de l'article 30.2 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme

Es modifica l'apartat 2 de l'article 30 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, que queda redactat de la forma següent:

“2 Mentre el sòl urbanitzable no hagi obtingut la qualificació d'urbà, s'hi permeten les mateixes actuacions d'excepció i en les mateixes condicions que en el sòl no urbanitzable, i a més la construcció

d'edificis destinats a allotjaments turístics del tipus borda rural.”

Disposició final segona

A les empreses incloses en el Registre d'Empreses d'Explotació d'Apartaments Moblats per a Vacances i d'Apartaments Moblats per a Vacances, regulades per la Llei 26/2008, del 20 de novembre, de regulació dels apartaments moblats per a vacances i de les empreses que els exploten, també se'ls aplica el capítol tercer bis, l'article 17 bis del capítol cinquè, l'article 20, els apartats f) i g) de l'article 21 i els apartats e) i f) de l'article 22.

Disposició final tercera

El Govern ha d'aprovar els reglaments necessaris per a l'aplicació d'aquesta Llei en el termini màxim de dos mesos des de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Disposició final quarta

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 17 de maig del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra